

Væl vitjaður Vitnisburður

Niðurstöðan í sambandi við framsýningina í Norðurlandahúsinum kundi verið, at tað er týðningarmikið, ikki at gloyma, tí ótollyndi trívist væl millum tey stuttmintu

HOGNI MOHR

Framsýningin hjá Jehova Vitnum í Norðurlandahúsinum, *Millum Mótstöðu og Martyrium*, var at enda komin sunnukvöldið. Kunningartænastan hjá Jehova Vitnum sigur í tíðindaskrivum, at 1.777 fólk stúkku inn á gólvíð teir 16 dagar, framsýningin var opin. Dyrnar inn í sýningarholini vóru eftirgjörd rimaportur við áskriftini *arbeit macht frei*, sum eykendist mangt týningartíppi hjá nasistunum. Sambært Otniel Nygaard á Kunningartænastuni hava tjúgu flokkar, serliga úr miðnámskúllum vitjað framsýningina. Hann sigur, at tað hevur verið serliga hugtakandi at eygleitt tann áhuga og sóma hesir annars so kátu og fróu unglingar hava sýnt til álvarsama evninum.

Støðufesti í trúnni

Evnid á framsýningini var, hvussu nasistarnir undir ræðslustýrinum hjá Adolf Hitler kúgaðu bibliugranskarnar, sum Jehova Vitni vóru nevnd tá á døgum. Í stóran mun skjalprógvði framsýningin ta ómenniskjanslugu víðferð, Vitnini fingur undir nasismuni.

Samanborðin við t.d. jøðarnar, ið Nasi-Týskaland

eyðmerkti sum eina rasu, og ikki einans ein trúarbólk, sum talan í verunleikanum var um, vóru Vitnini í eini serstöðu. Teimum stóð í boðið at sleppa úr týningarlegunum, vildu tey avnokta trúgv sína. Men, tey vóru einasti trúarbólkur, ið sum ein heild noktaði at ganga inn undir týsku treytirnar. Úrslitið var sum kunnugt týningar og avrættingar.

Trúarligar neyðsemjur

Jehova Vitni gera okkum onga beinleiðis niðurstöðu eftir framsýningina, men heldur verða nevnd nokur síðafroðilg ivamál og neyðsemjur, menniskju kunnu gera við trúnnu. Spurningarnir, vit kunnu seta okkum í sambandi við trúnnu mótvegis teimum trupulleikum vit koma í í jarðarlívinum, eru t.d.: Eiga vit at „yvirleva“ treytaleyst? Eiga vit altíð at elta sum fyrri er slóðað, ella eiga vit at nokta, tá øll hini siga, ja..? Um so er; hvussu eiga vit at siga, nei..? Hvør tráan eigur at hava tamarhald á okkum? Er í lagi at stjála, tá svongdin er nóg nívandi..? Samanumtikið: Hvussu nógv er Guðstrúgv mín verd..?

Føroyskt tollyndi

Í tíðindaskrivinum frá

Kunningartænastuni, verður eisini hugleitt um, hvaðani fræið til tilika forfylgling kemur, og um gróðrarlíkindi eru fyrri slíkum her á landi. Fara friðarligir føroyingar á nokrum sinni at ligga eftir minnilutum, ella rína vandamiklu hugsanirnar, ið elvdu til nasistisk einaræði ikki við okkum..? Askoðanir okkara vera havdar á lofti, tá vit eru savnað í familjuni, í kaffistøðgunum kring landið, ella í túnatosi í grannalagnum. Tað kann vera í hesum práti, vit avdúka í hvønn

mun vit eru tollynt mótvegis minnilutum.

Felags stev í Svøríki

Jehova Vitni áðanna, at etniskt og sekterískt treytaður harðskapur, er ein sera stórur trupulleiki kring Knøttin. Til tess at stuðla ungdómum og byrgja upp fyrri fordómum og harðskapi í samfelagnum, royna nógvir lærarir at ognar næmingunum síðafroðilg virði. Í ársfrágreiðingini hjá Jehova Vitnum, bjóða tey seg til at vera við í hesum samfelagsliga bóttingarráki. Í Svøríki hevur eydnast Vitnunum og um-

boðsfólki hjá svensku stjórnini at seta í verk lands-umfatandi upplýsingaráttak- ið við heitinum, *livandi søga*. Við stóði í nasistisku ræðuleikanum kunnu lærarar í svensku skúlunum fáa Vitni at greiða flokkunum frá um síðafroði og moral.

Gloymið ikki

Er so nakar moralskur lærdómur í eini slíkari dokumentariskari framsýning, kundi ein spurt. Kanska, at tað er týðningarmikið ikki at gloyma, tí ótollyndi trívist væl millum tey stuttmintu. Samstundis má

– Tað er týðningarmikið, at vit ikki gloyma, kundi verið niðurstöðan eftir framsýningina hjá Jehova í Norðurlandahúsinum

sannast, at virðing fyrri menniskjum og bólkum, ið hava øðrvísi hugsan enn vit sjálvi, er ongin sjálfvlgja. Harafturimóti kann virðingin spretta úr okkara áhuga fyrri sjálvari **hugsanini** hjá hinum, sigur Kunningartænastan at enda í tíðindaskrivinum.

Missa Mama í Norðurlandahúsinum

HELENA DEBES
HOJGAARD

Leygardagin framfórdi sjónleikarin og visusangarin Birgitte Grimstad leikin »Missa Mama« í Stórasali í Norðurlandahúsinum. Eini 40 fólk vóru og hugdi at leikinum, sum vardi í litlan tíma.

Leikurin, sum varð frumframfórdur í 1996, verður næstu ferð framfórdur á Álandi, har Birgitte Grimstad fer at vitja eftir páskir. Eftir hetta veit sjónleikarin ikki at siga, um »Missa mama« kemur á pall aftur.

– Nú fáa vit at siggja, um leikurin hevur sitt egnu lív, sigur Birgitte Grimstad.

Seinnapartin sunnudagin hevði Birgitte Grimstad umleið 60 áhoyrarar, tá hon spældi og sang vísur í kaféini í Norðurlandahúsinum. Hugnalotan var ókeypis, og tí undraðust fyrireikararnir á, at ikki fleiri høvdu leita sær til húsið.

Samstundis sum Birgitte Grimstad sang, varð tó eisini kabarettin yvir sangleik-

in »Barbara«, spæld í Sjótleikarhúsinum, og møguliga hevði hetta sína ávirkan.

Tá Birgitte Grimstad týsdagin fer úr Føroyum, er hon á veg heim. Tá hevur hon á hesi ferðini í Grønlandi og Føroyum framfórt leikin »Missa mama« fyrri góðum 350 áskoðarum. Umframt hetta hevur hon í Grønlandi hildið skeið í ræddarvenjing og sungið á vísupakfæm.

»Missa mama« er leikur við dansi, sang og rímum til og um móðurina, frummóðrina og ta stóru móður jørd

